

Rentador de can Giró

Granollers

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Sector sud del terme municipal. Barri de can Giró (Palou).
Emplaçament	Pista que discorre en paral·lel al riu Congost, passat el camp de futbol camí a llevant.
Alçada:	113

Coordenades:

Latitud:	41.5839
Longitud:	2.27906
UTM Est (X):	439906
UTM Nord (Y):	4603830

Classificació

Número de fitxa	08096 - 462
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX-XX
Autoria de l'element:	Desconeguda
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	El rentador ha quedat enclotat per les reformes del camí.
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08095A016001680000KT
Fitxes associades:	
Mina de can Giró	
Barri de can Giró	
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana

Descripció

Rentador o safareig de la mina de can Giró que es troba situat al barri de can Giró, davant la casa del mateix nom. Es nodria amb aigua de la mina de can Giró, que venia subterrània de cal Mariné i de la zona del camp de futbol. Després de can Giró, la mina continuava descoberta cap a la zona de can Batzacs.

Com en els altres rentadors comunitaris de Palou, es tracta d'una estructura molt simple. Consisteix en la superfície inclinada del rentador pròpiament dit, feta de rajoles, situada en una de les vores de la mina i que utilitzava la mateixa aigua corrent d'aquesta. Per la part exterior el muret on es sustenta el rentador és obrat amb maó. Conserva una escala per accedir al punt on les dones es col·locaven per rentar.

Actualment el rentador queda molt enclotat i parcialment cobert, ja que el nivell del sòl ha pujat per millorar les condicions d'accés del camí.

Observacions:

Antigament a la casa de can Giró hi havia també una s'ínia de tracció animal.

Informació facilitada per Miquel Altimires i els masovers de can Mayol.

Història

En època alt medieval, al segle X, ja hi ha referències que indiquen que Palou comptava amb un sistema d'irrigació que permetia l'existència d'horts, canyars i terres dedicades al conreu de cànem (que s'utilitzava per fer cordes per a vaixells) i de lli. Aquests conreus es trobaven molt estesos a tot el Vallès. El sistema de mines i recs a la plana agrícola de Palou, que es nodria de diferents punts amb surgències naturals d'aigua, es trobava molt estès al segle XIX i al llarg del XX. Tanmateix, és difícil de precisar la cronologia de cadascun dels molts recs que hi havia, els quals a partir de la segona meitat del segle XX han anat quedant en desús i alguns s'han perdut.

Les mines proporcionaven aigua per al rec d'una gran extensió d'horta, que ocupava la plana agrícola de Palou. Existien unes normes per a la comunitat de regants, i cada pagès tenia un horari de rec estipulat, que anava en funció de la superfície a regar. L'aigua de les mines també es va aprofitar per instal·lar-hi diversos rentadors o safarejos. N'hi havia a molts dels barris de Palou, i s'utilitzaven de manera comunitària.

Fins a la dècada de 1970 alguns d'aquests rentadors encara es feien servir.

